

Paweł Gacek

Komenda Główna Policji

p.gacek@wp.pl

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6365-3146>

Przeniesienie policjanta do służby w Służbie Ochrony Państwa a jego prawo do nagrody rocznej za rok kalendarzowy, w którym nastąpiło to przeniesienie

<http://dx.doi.org/10.12775/SIT.2020.007>

1. Zagadnienia wstępne

Ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa¹, która weszła w życie w dniu 1 lutego 2018 r., została ustanowiona nowa formacja zastępująca Biuro Ochrony Rządu², tj. Służba Ochrony Państwa (SOP). Stanowi ona jednolitą, umundurowaną, uzbrojoną formację wykonującą zadania z zakresu ochrony osób i obiektów oraz rozpoznawania i zapobiegania skierowanym przeciw nim przestępstwom (art. 2 ust. 1 ustawy o SOP)³. Powołanie tej organizacji

¹ Tekst jednolity: Dz.U. z 2020 r. poz. 384 ze zm., dalej: ustawa o SOP.

² Zgodnie z art. 391 ustawy o SOP z dniem wejścia w życie tej ustawy moc utraciła Ustawa z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r. poz. 985 ze zm.).

³ Przepis ten definiuje formację, jaką jest SOP (M. Rogalski, *Uwagi do art. 2*, w: M. Rogalski, P. Szustakiewicz, P. Złamańczuk, *Ustawa o Służbie Ochrony Państwa. Komentarz*, Warszawa 2019, Legalis).

do życia zdeterminowało również do przeprowadzenia sprawnej i szybkiej rekrutacji osób, które byłyby w stanie zasilić kadrowo jej szeregi. Zgodnie z tą ustawą podstawowym sposobem pozyskiwania kandydatów do służby w SOP jest nabór do tej służby na drodze postępowania kwalifikacyjnego spośród nieograniczonej liczby kandydatów, którzy spełniają wymogi formalne, o których mowa w art. 68 ustawy o SOP⁴. Drugim sposobem pozyskiwania funkcjonariuszy do służby w SOP jest instytucja przeniesienia pomiędzy służbami, która zawarta jest w art. 70 ustawy o SOP⁵. Jej istotą jest to, że dotyczy ona ściśle określonego grona funkcjonariuszy innych służb enumeratywnie wskazanych w ust. 1 wymienionego wyżej przepisu (w tym policjantów), którzy pełniąc w nich czynną służbę, złożą prośbę o przeniesienie do SOP⁶.

Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 70 ust. 4 ustawy o SOP przeniesiony do SOP funkcjonariusz innej służby (w tym policjant) zachowuje ciągłość służby. Oznacza to, że jest traktowany w taki sposób, jakby nieprzerwanie pełnił służbę w SOP, mimo uprzedniego pełnienia służby w innej formacji. Ponadto Komendant SOP zobowiązany jest, określając okres służby i stażu przeniesionego do SOP funkcjonariusza, do uznania za równorzędne i przyjęcia odpowiednio, że jeden dzień służby i stażu w innej służbie (w tym w Policji), odpowiada jednemu dniowi służby i stażu w SOP⁷.

⁴ Warunków, które powinien spełniać nie tylko kandydat do służby, ale również funkcjonariusz w trakcie całego okresu służby (P. Szustakiewicz, *Uwagi do art. 68*, w: M. Rogalski, P. Szustakiewicz, P. Złamańczuk, *Ustawa o Służbie Ochrony Państwa*).

⁵ Szerzej na ten temat zob. P. Gacek, *Przeniesienie funkcjonariuszy innych służb do Służby Ochrony Państwa*, „*Studia Iuridica Toruniensia*” 2019, Vol. 24, t. XXIV, s. 81–102.

⁶ Zasadą jest bowiem, że takie przeniesienie następuje na wniosek funkcjonariusza (P. Szustakiewicz, *Uwagi do art. 70*, w: M. Rogalski, P. Szustakiewicz, P. Złamańczuk, *Ustawa o Służbie Ochrony Państwa*).

⁷ § 12 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie przenoszenia do służby w Służbie Ochrony Państwa (Dz.U. z 2019 r. poz. 111). Por. także z § 13 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 lutego 2018 r. w sprawie przenoszenia do służby w Służbie Ochrony Państwa (Dz.U. z 2018 r. poz. 391) w takim samym brzmieniu.

Jednocześnie, jak wynika z art. 70 ust. 5 ustawy o SOP funkcjonariuszowi przenoszonemu w trybie, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy o SOP, nie przysługuje odprawa ani inne należności przewidziane dla funkcjonariuszy odchodzących ze służby.

Zachodzi zatem pytanie, czy funkcjonariusz przeniesiony do SOP nabywa za rok kalendarzowy, w którym nastąpiło przeniesienie z Policji do SOP, prawo do jednej nagrody rocznej w SOP, czy też proporcjonalnie do okresu pełnionej służby w Policji i w SOP (przy zachowaniu warunków określonych w poszczególnych pragmatykach służbowych) w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło to przeniesienie, uzyskuje prawo zarówno do nagrody rocznej w Policji – za okres odbytej tam służby, a także w SOP – za okres służby, za ten sam rok kalendarzowy. Odpowiedź na to pytanie wymaga jednak uprzedniego przedstawienia i porównania regulacji odnoszących się do nagrody rocznej zawartej w ustawie o Policji.

2. Konstrukcja prawna zawarta w art. 110 ustawy o Policji

Przepis art. 110 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji⁸ określa ogólne zasady przyznawania policjantom nagród rocznych, jak też ustala przesłanki warunkujące jej obniżenie lub pozbawienie do niej prawa⁹. Z treści ust. 1 i 2 wymienionego wyżej przepisu wynika, że policjantowi za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje. Nagroda roczna przysługuje, jeżeli policjant w danym roku kalendarzowym pełnił służbę przez okres co najmniej sześciu miesięcy kalendarzowych¹⁰. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzo-

⁸ Tekst jednolity: Dz.U. z 2020 r. poz. 360 ze zm., dalej: ustawa o Policji.

⁹ Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 17 października 2018 r., II SA/Bd 421/18, Legalis nr 1864777, w tym samym tonie wyrok WSA w Krakowie z dnia 23 sierpnia 2017 r., III SA/Kr 622/17, Legalis nr 1665440, a także W. Kotowski, *Ustawa o Policji. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 593.

¹⁰ W. Maciejko, A. Korcz-Maciejko, *Postępowanie w sprawach osobowych w Policji*, Wrocław 2010, s. 183.

wego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy. Zatem, co do zasady, okres służby krótszy od sześciu miesięcy kalendarzowych w danym roku kalendarzowym nie uprawnia do nabycia prawa do nagrody rocznej za ten rok. Wskazany okres służby jest minimalnym okresem pełnionej przez policjanta służby w danym roku kalendarzowym, stanowiącym warunek konieczny do jej przyznania. Jak zaznacza Wojciech Kotowski, od tak ustanowionej zasady wprowadzono pewne wyjątki uzasadnione względami służbowymi i społecznymi¹¹. Zostały one zamieszczone w art. 110 ust. 4 ustawy o Policji. Należy jednak zastrzec, że katalog ten ma charakter zamknięty (*numerus clausus*)¹². Regułą jest więc to, że prawo do nagrody rocznej jest uzależnione od tego, czy i w jakim wymiarze w danym roku kalendarzowym policjant faktycznie świadczył (pełnił) służbę¹³, tj. wykonywał obowiązki służbowe¹⁴. Na marginesie należy również dodać, że art. 110 ust. 3a ustawy o Policji wymienia okresy niewykonywania przez policjanta zadań służbowych, których nie dolicza się do okresów wskazanych w art. 110 ust. 3 ustawy o Policji, chyba że zaistnieją przesłanki określone w art. 110 ust. 3b ustawy o Policji¹⁵. Nie może jednak budzić wątpliwości, że co do zasady, nagroda roczna może zostać

¹¹ W. Kotowski, *Ustawa*, s. 593.

¹² Są to zdarzenia, których wystąpienie zwalnia z obowiązku spełnienia warunku, o którym mowa w art. 110 ust. 3 ustawy o Policji. Ponadto są również okresy nieświadczenia służby, które są uwzględniane przy obliczaniu okresu, o którym mowa w art. 110 ust. 3 ustawy o Policji (np. urlop wypoczynkowy, zwolnienie lekarskie, zwolnienie od zajęć służbowych w związku z orzeczeniem trwałej niezdolności policjanta do służby).

¹³ Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 16 listopada 2011 r., II SA/Sz 901/11, Legalis nr 396742, w tym samym tonie wyrok WSA w Szczecinie z dnia 26 stycznia 2011 r., II SA/Sz 785/10, Legalis nr 526363, wyrok WSA w Warszawie z dnia z dnia 28 lipca 2010 r., II SA/Wa 619/10, Legalis nr 266629, a także „Do okresu 6 miesięcy warunkujących nabycie prawa do nagrody rocznej uwzględnia się tylko okresy faktycznego pełnienia służby” (Ł. Czebotar, Z. Gądzik, A. Łyżwa, A. Michałek, A. Świerczewska-Gąsiorowska, M. Tokarski, *Komentarz. Ustawa o Policji*, Warszawa 2015, s. 591).

¹⁴ I. Sierocka, *Nagrody roczne funkcjonariuszy Policji*, „Monitor Prawa Pracy” 2012, nr 3, s. 128.

¹⁵ Umorzenie postępowania karnego, o którym mowa w art. 110 ust. 3b ustawy o Policji, nie dotyczy warunkowego umorzenia postępowania karnego lub

przyznana policjantowi w sytuacji ustalenia, iż faktycznie świadczył on tę służbę przez łączny okres co najmniej sześciu miesięcy w roku kalendarzowym, za który nagroda ma być przyznana. Należy zatem zgodzić się ze stanowiskiem doktryny, z którego wynika, że nagroda roczna ma charakter temporalno-motywacyjny¹⁶. Świadczy o tym przede wszystkim fakt, że jest ona przyznawana co roku, a także to, że jest ona przyznawana tylko tym policjantom, którzy pełnili służbę w sposób nienaganny¹⁷. Wobec tego organ zobowiązany jest do ustalenia wymaganego przez art. 110 ust. 3 ustawy o Policji okresu pełnienia przez policjanta służby z uwzględnieniem sytuacji, które wyłączają konieczność spełnienia tego wymogu z przyczyn określonych w art. 110 ust. 4 ustawy o Policji, a także do nieuwzględnienia okresów wskazanych w art. 110 ust. 3a ustawy o Policji, chyba że zaistnieją przesłanki określone w art. 110 ust. 3b ustawy o Policji. Ponadto zobowiązany jest zbadać, czy nie zaistniały przesłanki, które zobowiązują do obniżenia nagrody rocznej bądź odmowy jej przyznania, o czym mowa w art. 110 ust. 5 i 7 ustawy o Policji¹⁸.

Istotą jednak zagadnienia jest to, w jakim momencie policjant uzyskuje prawo do nagrody rocznej. W tym aspekcie należy wskazać, iż regułą jest, że prawo do nagrody rocznej materializuje się z wpływem roku kalendarzowego, za który ma ona być przyznana, a zatem po upływie roku kalendarzowego, w którym policjant pełnił służbę. Z art. 110 ust. 9 ustawy o Policji wynika natomiast, że wypłaca się ją do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje nagroda. Wynika to z charakteru nagrody rocznej, a także z faktu, że tylko po zakończonym roku kalendarzowym, za który można ją przyznać, możliwe jest zsumowanie okresów wymaganych do jej uzyskania i ustalenie, czy po-

postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe ani umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii (art. 110 ust. 3c ustawy o Policji).

¹⁶ P. Szustakiewicz, *Stosunki służbowe funkcjonariuszy służb mundurowych i żołnierzy zawodowych jako sprawa administracyjna*, Warszawa 2012, s. 210.

¹⁷ B. Opaliński, M. Rogalski, P. Szustakiewicz, *Uwagi do art. 110, w: Ustawa o Policji. Komentarz*, Warszawa 2015, Legalis; P. Szustakiewicz, *Stosunki*, s. 210 i n.

¹⁸ Kwestie te przekraczają jednak ramy niniejszego opracowania.

licjant pełnił służbę co najmniej przez minimalny okres, o którym mowa w art. 110 ust. 3 ustawy o Policji, jak również możliwe jest uwzględnienie innych okoliczności wskazanych w art. 110 ustawy o Policji, które warunkują przyznanie bądź odmowę przyznania nagrody rocznej. Organ administracyjny zobowiązany jest zatem do ustalenia, czy policjant nabył prawo do nagrody rocznej najwcześniej z początkiem roku kalendarzowego następującego po roku, za który nagroda ma być przyznana, a najpóźniej w dniu 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, za który nagroda ma być przyznana. Nie ulega wątpliwości, że istnieje różnica pomiędzy czynnością wypłaty nagrody rocznej a jej przyznaniem. Ta pierwsza jest czynnością *stricte* materialno-techniczną¹⁹, lecz musi być bezsprzecznie poprzedzona jej przyznaniem. Obie czynności mogą natomiast zostać wykonane w tym samym dniu, tj. w dniu 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, za który nagroda ma być przyznana. Zatem mimo że powołany przepis art. 110 ust. 9 ustawy o Policji określa maksymalny termin wypłaty nagrody rocznej, to oczywiście jest, że można z tego przepisu wywieść normę, która określa termin graniczny do przyznania nagrody rocznej, samą wypłatę nagrody rocznej musi bowiem poprzedzić jej przyznanie. Termin początkowy, który umożliwia przyznanie nagrody rocznej, a którym jest początek roku kalendarzowego następującego po roku, za który nagroda ma być przyznana, wynika natomiast z tego, że warunki do przyznania nagrody rocznej należy badać w odniesieniu do całego roku kalendarzowego, za który nagroda przysługuje, a okoliczności te w pełnym zakresie można zweryfikować wyłącznie po upływie tego roku kalendarzowego.

Wyjątkiem od tej reguły jest przypadek zwolnienia policjanta ze służby w Policji, gdyż w takiej sytuacji, zgodnie z art. 110 ust. 10 ustawy o Policji, nagrodę roczną wypłaca się policjantowi w terminie 14 dni od dnia jego zwolnienia. Zasadne jest zatem stwierdzenie, że samo przyznanie nagrody rocznej musi nastąpić najpóźniej w terminie 14 dni od dnia zwolnienia policjanta ze służby, jeśli przyznanie

¹⁹ Postanowienie WSA w Gliwicach z dnia 13 kwietnia 2015 r., IV SA/GI 309/15, Legalis nr 1279745, w tym samym tonie wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 marca 2015 r., II SA/Wa 2152/14, Legalis nr 1383374.

i wypłata dokonywane są w tym samym dniu, natomiast najwcześniej możliwe jest to w dniu określonym w wydany rozkaz personalnym (decyzji administracyjnej) o zwolnieniu ze służby jako termin zwolnienia ze służby, a ściślej z upływem tego dnia²⁰. Rozkaz personalny o zwolnieniu ze służby w Policji określa bowiem nie tylko podstawę zwolnienia policjanta ze służby, ale również termin tego zwolnienia²¹. Dodać również należy, że samo zwolnienie policjanta ze służby nie powoduje *ipso iure* nabycie tego prawa, jeśli zwalniany policjant nie pełnił służby w roku, w którym następuje to zwolnienie ze służby, w wymaganym przez art. 110 ust. 3 ustawy o Policji wymiarze. Warunku tego jednak nie stosuje się, jeśli zwolnienie policjanta ze służby następuje w związku z nabyciem przez niego uprawnień do emerytury lub renty bądź na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 6 i 7 ustawy o Policji, o czym stanowi przepis art. 110 ust. 4 pkt 3 ustawy o Policji²². Zaznaczyć przy tym należy, że powołany

²⁰ Jest to bowiem ostatni dzień pełnienia przez policjanta służby. Zatem w dniu następnym niewątpliwie pozostaje on poza służbą. Wobec tego możliwe jest uwzględnienie wszelkich okoliczności mających wpływ na przyznanie, obniżenie albo odmowę przyznania nagrody rocznej, zaistniałych od początku roku kalendarzowego, w którym nastąpiło zwolnienie ze służby, do dnia zwolnienia z tej służby. W praktyce przyznanie nagrody rocznej dla zwalnianego policjanta następuje po wydaniu rozkazu personalnego o zwolnieniu ze służby w Policji. Należy również pamiętać, że termin ten może zostać zmieniony wskutek zaskarżenia przez stronę (zwalnianego policjanta) rozkazu personalnego wydanego w I instancji, jeśli nie został opatrzone rygiorem natychmiastowej wykonalności (art. 108 § 1 k.p.a.). Wobec tego termin zwolnienia ze służby należałoby badać przez pryzmat ostatecznej decyzji o zwolnieniu, która jest wykonalna, albo też nieostatecznej, opatrzonej rygiorem natychmiastowej wykonalności.

²¹ Należy zatem zgodzić się ze stanowiskiem judykatury (zob. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 9 września 2014 r., II SA/Bk 648/14, Legalis nr 1116674), z którego wynika, że pomiędzy decyzją o zwolnieniu ze służby a decyzją o przyznaniu nagrody rocznej istnieje związek prawny (*iunctim*), ponieważ decyzja o przyznaniu nagrody za część roku kalendarzowego, w którym nastąpiło zwolnienie ze służby w Policji, jest konsekwencją prawną wcześniejszej decyzji o zwolnieniu z tej służby. Jedną więc z konsekwencji prawnych zwolnienia ze służby jest przyznanie nagrody za okres przypadający w danym roku, w którym nastąpiło zwolnienie ze służby w Policji.

²² Pozostałe przypadki wskazane w art. 110 ust. 4 ustawy o Policji nie mają znaczenia w kontekście omawianej problematyki.

przepis art. 110 ust. 4 ustawy o Policji statuuje wyjątki od przyjętej reguły, wobec tego musi być interpretowany w sposób ścisły. Brak jest wobec tego podstaw do objęcia tym przepisem sytuacji podobnych, lecz nieobjętych jednym z enumeratywnie wskazanych punktów tego przepisu.

Warto również wskazać na podmiot zobowiązany do przyznania nagrody rocznej. Jest nim zgodnie z art. 110 ust. 13 ustawy o Policji przełożony właściwy w sprawach mianowania policjanta na stanowisko służbowe, przeniesienia oraz zwolnienia go z tego stanowiska. W przypadku pełnienia przez policjanta w roku kalendarzowym służby w różnych jednostkach organizacyjnych Policji nagrodę roczną przyznaje się i wypłaca w jednostce, która była w danym roku ostatnim miejscem pełnienia przez niego służby (art. 110 ust. 12 ustawy o Policji). Tym samym podmiotem zobowiązanym do przyznania nagrody rocznej jest przełożony właściwy w sprawach osobowych policjanta w rozumieniu art. 32 ust. 1 ustawy o Policji, będący nim w ostatnim dniu roku kalendarzowego, za który nagroda ma być przyznana. Każdy policjant może bowiem w trakcie pełnienia służby wielokrotnie, nawet w ciągu jednego roku, zmienić jednostkę organizacyjną Policji. Może on zatem podlegać różnym przełożonym właściwym w sprawach osobowych. Stąd też konieczne jest ustalenie jednostki Policji, w której funkcjonariusz pełni służbę na dzień 31 grudnia roku kalendarzowego, za który nagroda ma być przyznana, a następnie przełożonego właściwego w sprawach osobowych, któremu on podlega. W kontekście ustalenia podmiotu właściwego do przyznania nagrody rocznej nie ma znaczenia aktualny przełożony właściwy w sprawach osobowych, tj. ten, który stał się nim w roku kalendarzowym następującym po roku, za który nagroda ma być przyznana²³. Podkreślić również

²³ W uzupełnieniu dodać należy, że zgodnie z art. 110 ust. 14 i 15 ustawy o Policji minister właściwy do spraw wewnętrznych przyznaje nagrody roczne Komendantowi Głównemu Policji oraz jego zastępcom, natomiast Komendant Główny Policji przyznaje nagrody roczne Komendantowi Centralnego Biura Śledczego Policji (CBŚP), dowódcy Centralnego Pododdziału Kontrterrorystycznego Policji „BOA”, komendantom wojewódzkim Policji (Komendantowi Stołecznemu Policji), komendantom szkół policyjnych i ich zastępcom oraz rektorowi Wyższej

należy, że organy administracji publicznej zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa (art. 6 k.p.a.²⁴). Przepisy pragmatyki służbowej precyzyjnie wskazują organy właściwe miejscowo i rzeczowo do przyznania (obniżenia, odmowy przyznania) nagrody rocznej policjantowi. Wobec tego naruszenie przepisów o właściwości przełożonego uprawnionego do przyznania, obniżenia albo odmowy przyznania nagrody rocznej świadczy o wadze kwalifikowanej decyzji administracyjnej, która winna być wyeliminowana z obrotu prawnego na podstawie art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a.

Przyznanie, odmowa przyznania lub obniżenie nagrody rocznej następuje przez wydanie decyzji administracyjnej (rozkazu personalnego) policjantowi, albo też byłemu policjantowi, w sytuacji jej przyznania w związku ze zwolnieniem ze służby w Policji. Od takiej decyzji przysługuje, zgodnie z art. 110 ust. 8c ustawy o Policji, odwołanie w administracyjnym toku instancji. Od ostatecznej decyzji przysługuje natomiast skarga do sądu administracyjnego²⁵. Istotny dla decyzji jest jej przedmiot, którym jest przyznanie, obniżenie albo odmowa przyznania nagrody rocznej. Wskazane wyżej elementy wytyczają granice konkretnej sprawy administracyjnej w rozumieniu art. 1 k.p.a. Rozstrzygnięcie zawarte w osnowie decyzji sprowadza się zatem do wskazania, czy policjantowi przyznaje się za dany rok kalendarzowy nagrodę roczną, czy przyznana nagroda podlega obniżeniu albo też czy odmawia się przyznania nagrody rocznej za dany rok kalendarzowy²⁶. Decyzja o przyznaniu nagrody rocznej, co wymaga podkreślenia, nie określa wysokości tej nagrody,

Szkoły Policji w Szczytnie i osobie pełniącej w uczelni służb państwowych funkcję kierowniczą do spraw realizacji zadań uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby. Z kolei Komendantowi Biura Spraw Wewnętrznych Policji (BSWP) oraz jego zastępcom nagrodę roczną przyznaje minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Inspektora Nadzoru Wewnętrznego.

²⁴ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), dalej: k.p.a.

²⁵ Wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2017 r., I OSK 1934/15, Legalis nr 1722029, wyrok WSA w Warszawie z dnia 12 marca 2015 r., II SA/Wa 2152/14.

²⁶ „[...] przedmiotem rozstrzygnięć przełożonego jest «przyznanie, obniżenie lub odmowa przyznania nagrody rocznej»” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 września 2016 r., II SA/Wa 447/16, Legalis nr 1589856).

ponieważ jej obliczenie stanowi czynność materialno-techniczną dokonywaną przez komórki właściwe do spraw finansowych jednostek organizacyjnych Policji, na podstawie wydanych uprzednio decyzji administracyjnych o przyznaniu lub obniżeniu nagrody rocznej²⁷. Co również istotne, nagroda roczna musi odnosić się do konkretnego roku kalendarzowego służby w Policji²⁸. Niedopuszczalne jest również przyznanie nagrody rocznej *in abstracto*, tj. bez odniesienia jej do konkretnego roku kalendarzowego, będącego rokiem pełnionej przez policjanta służby. Stanowiłoby to wadę kwalifikowaną wydanej decyzji administracyjnej, co skutkowałoby stwierdzeniem jej nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Nieprawidłowe byłoby też przyznanie nagrody rocznej w wysokości określonej kwotowo. Obliczenie wysokości nagrody rocznej jest czynnością następczą względem jej przyznania, tak samo jak czynność jej wypłaty, i dokonywane są one na podstawie uprzednio wydanej decyzji administracyjnej przyznającej albo obniżającej nagrodę roczną za dany rok kalendarzowy.

3. Uprawnienie funkcjonariusza SOP do nagrody rocznej

Wprowadzając ustawę o SOP, ustawodawca przewidział dla funkcjonariuszy SOP analogiczne rozwiązania do tych, które obowiązują w ustawie o Policji w stosunku do jej funkcjonariuszy. Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy o SOP funkcjonariuszowi SOP za służbę pełnioną w danym roku kalendarzowym przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 uposażenia otrzymanego w roku kalendarzowym, za który nagroda przysługuje. Nagrodę tę przyznaje funkcjonariuszowi Komendant SOP²⁹ (art. 174 ust. 7 ustawy o SOP).

²⁷ Warto dodać, że muszą to być decyzje ostateczne albo nieostateczne, które zgodnie z art. 108 § 1 k.p.a. nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

²⁸ Tak samo decyzja o obniżeniu albo o pozbawieniu prawa do nagrody rocznej (W. Maciejko, A. Korcz-Maciejko, *Postępowanie*, s. 185).

²⁹ Z kolei Komendantowi SOP i jego zastępcom nagrodę roczną przyznaje minister właściwy do spraw wewnętrznych (art. 174 ust. 8 ustawy o SOP).

Prawo funkcjonariusza SOP do nagrody rocznej materializuje się po upływie roku kalendarzowego, za który ma być ona przyznana, ponieważ wypłaca się ją w I kwartale roku kalendarzowego następującego po roku, za który przysługuje nagroda (art. 174 ust. 2 ustawy o SOP). Wyjątek stanowi zwolnienie funkcjonariusza ze służby, bo wówczas nagrodę wypłaca się mu w terminie 14 dni od dnia zwolnienia (art. 174 ust. 2a ustawy o SOP). Co również istotne, nagroda roczna przysługuje funkcjonariuszowi mianowanemu do służby w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, jeżeli pełnił służbę w roku mianowania przez okres co najmniej trzech miesięcy kalendarzowych, w wysokości proporcjonalnej do liczby rozpoczętych miesięcy służby w danym roku (art. 174 ust. 3 ustawy o SOP). Jak wynika z powyższego, żaden przepis ustawy o SOP nie uniemożliwia przyznania nagrody rocznej funkcjonariuszowi SOP w sytuacji jego przeniesienia z innej służby (w tym ze służby w Policji) do SOP. W wyniku przeniesienia pomiędzy służbami niewątpliwie następuje mianowanie funkcjonariusza na stanowisko służbowe w SOP³⁰, które jest jednym z warunków koniecznych do przyznania nagrody rocznej w SOP, w analogiczny sposób, jak następuje mianowanie nowo przyjętego funkcjonariusza do służby (art. 76 ustawy o SOP). Kolejnym warunkiem jest obowiązek pełnienia służby w SOP przez okres co najmniej trzech miesięcy w roku mianowania. Warto zwrócić uwagę, że nie chodzi o okres trzech miesięcy następujących po mianowaniu, ale w ogóle o okres trzech miesięcy służby w roku, w którym to mianowanie nastąpiło. Nie budzi wątpliwości, że przeniesienie pomiędzy służbami zobowiązuje Komendanta SOP przy określeniu okresu służby i stażu funkcjonariusza SOP do uznania ich za równorzędne z okresem służby oraz stażem w innej służbie i przyjęcia odpowiednio, że jeden dzień służby i stażu w innej służbie (w tym w Policji) odpowiada jednemu dniowi służby i stażu w SOP³¹. Oznacza to, że jeśli przeniesienie pomiędzy służbami nastąpiło w ciągu danego roku kalendarzowego

³⁰ Zob. § 9 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 2018 r., a także § 10 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2018 r.

³¹ Zob. § 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 2018 r., a także § 13 rozporządzenia z dnia 15 lutego 2018 r.

(nawet w ostatnich trzech miesiącach tego roku lub krótszym), to Komendant SOP zobowiązany jest do uwzględnienia przy przyznaniu nagrody rocznej funkcjonariuszowi SOP za ten rok kalendarzowy zarówno okresu jego służby w innej formacji (w tym w Policji), na równi z okresem służby w SOP w tym samym roku. Okres służby funkcjonariusza Policji sprzed przeniesienia do SOP dolicza się do okresu służby w SOP. Okresy te są równoważne i jako takie podlegają zsumowaniu.

Argumentem wzmacniającym tę tezę jest fakt, że przeniesienie pomiędzy służbami jest tą specyficzną konstrukcją prawną, która powoduje rozwiązanie stosunku służbowego w dotychczasowej organizacji z jednoczesnym nawiązaniem stosunku służbowego w SOP w taki sposób, że z upływem dnia, w którym to rozwiązanie nastąpiło, w następnym zostaje nawiązany drugi stosunek służbowy w SOP. Funkcjonariusz innej służby (Policji) nie pozostaje zatem poza służbą ani jednego dnia. W związku z przeniesieniem zachowuje także ciągłość służby. Zatem traktowany winien być przez Komendanta SOP (od dnia jego przeniesienia do tej służby) tak, jakby w istocie cały czas pełnił służbę w SOP³².

Co do zasady ustawa o Policji nie wskazuje, by nagroda roczna była świadczeniem, które przysługuje z tytułu zwolnienia ze służby w Policji, bo te są wymienione w art. 114 ust. 1 ustawy o Policji. Nagroda roczna zależna jest natomiast od okresu służby świadczonej przez policjanta w danym roku kalendarzowym. Jak jednak wykazano, nagroda roczna może mieć związek ze zwolnieniem policjanta ze służby, tj. z rozwiązaniem z nim stosunku służbowego w Policji. Oczywiście organ zobowiązany jest ustalić, czy zwalnianemu policjantowi przysługuje nagroda roczna za rok kalendarzowy, w którym nastąpiło to zwolnienie, w tym, czy pełnił on tę służbę w wymiarze minimalnym określonym w art. 110 ust. 3 ustawy o Policji³³. Zasadne jest zatem stwierdzenie, że nagroda roczna jest świadczeniem, które może mieć związek ze zwolnieniem policjanta ze służby w Policji, innymi słowy: może być świadczeniem przysługującym

³² P. Gacek, *Przeniesienie*, s. 91 i n.

³³ Reguły tej nie stosuje się m.in. w przypadku określonym w art. 110 ust. 4 pkt 3 ustawy o Policji.

policjantowi odchodzącemu ze służby w Policji i mającym związek z rozwiązaniem tego stosunku. Nie ulega bowiem wątpliwości, że rozwiązanie stosunku służbowego jest zdarzeniem prawotwórczym, mającym kluczowe znaczenie dla ustalenia istnienia tego świadczenia dla policjanta odchodzącego ze służby. Zwolnienie (odejście policjanta ze służby w Policji) w tej sytuacji jest o tyle istotne, że tworzy wyłom od ogólnej zasady określonej w art. 110 ust. 9 ustawy o Policji. Prawo to wobec policjanta odchodzącego ze służby materializuje się w dniu następującym po dniu wskazanym jako dzień rozwiązania stosunku służbowego w Policji. Zatem w tym konkretnym przypadku nagroda roczna dla policjanta odchodzącego ze służby ma bezpośredni związek z rozwiązaniem z nim stosunku służbowego, tj. z jego odejściem ze służby w Policji. Z kolei jak wynika, wprost z art. 70 ust. 5 ustawy o SOP, funkcjonariuszowi przenoszonemu w trybie, o którym mowa w art. 70 ust. 1 tej ustawy, nie przysługuje odprawa ani inne należności przewidziane dla funkcjonariuszy odchodzących ze służby. Adresatami tej normy są podmioty zobowiązane na podstawie odpowiedniej pragmatyki służbowej do przyznania i wypłaty nagrody rocznej funkcjonariuszowi odchodzącemu z danej służby i przenoszonemu do służby w SOP. Tym samym podmiot wskazany w treści art. 110 ust. 13 ustawy o Policji nie może być zobowiązany do przyznania nagrody rocznej funkcjonariuszowi przeniesionemu do SOP za okres służby w Policji w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło to przeniesienie, gdyż wyłącza to nie tylko art. 70 ust. 5 ustawy o SOP, ale również art. 174 ust. 3 ustawy o SOP w zw. z § 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 2018 r.

Z kolei z § 13 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 2018 r. wynika, że Komendant SOP, określając należności pieniężne o charakterze jednorazowym lub przysługujące za dany okres, uważa je za zrealizowane, jeżeli w czasie pełnienia służby w dotychczasowych jednostkach organizacyjnych funkcjonariusz otrzymał należności pieniężne przysługujące z tego samego tytułu. Uposażenie funkcjonariusza z tytułu służby w SOP oraz nagroda roczna podlegają odpowiedniemu zmniejszeniu, jeżeli za ten sam okres funkcjonariusz nabył prawo do uposażenia z tytułu służby w dotychczasowych jednostkach organizacyjnych. Nie budzi zatem wątpliwości, że ad-

resatem normy prawnej wynikającej z powołanego przepisu prawa jest Komendant SOP, który nabywa kompetencje do przyznania albo też odmowy przyznania należności pieniężnych dla przeniesionego do SOP funkcjonariusza, w tym tych należności powstałych w okresie służby w Policji w roku kalendarzowym, w którym to przeniesienie do SOP nastąpiło. Zgodnie bowiem z § 12 tego rozporządzenia okresy służby w Policji i SOP należy traktować równorzędnie. Komendant SOP zobligowany jest natomiast do uznania określonych należności za okres służby pełnionej w Policji przed przeniesieniem do SOP za zrealizowane, tylko jeśli funkcjonariusz otrzymał te należności w Policji. Wobec tego, jeśli nie jest możliwe przyznanie nagrody rocznej za okres służby w Policji w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło przeniesienie do SOP przez organy Policji, to nie może budzić wątpliwości, że muszą one zostać uznane jako dotąd niezrealizowane i uwzględnione przez Komendanta SOP w związku z przyznaniem nagrody rocznej funkcjonariuszowi SOP za rok kalendarzowy, w którym funkcjonariusz został przeniesiony do tej służby.

Należy również zaznaczyć, że brak jest podstaw do zmniejszenia nagrody rocznej za okres, za który policjant w trakcie pełnionej służby w Policji nabył prawo do uposażenia, a więc za okres, za który nagroda roczna w Policji zostałaby mu, co do zasady, przyznana, gdyby nadal kontynuował służbę w tej formacji albo też został z niej zwolniony na zasadach ogólnych. Odmienna interpretacja prowadziłaby do nieuprawnionego zróżnicowania sytuacji prawnej funkcjonariuszy przeniesionych w danym roku kalendarzowym do SOP, w zależności od czasu, w jakim to przeniesienie nastąpiło.

Jeśli nawet założyć, że podmiot wskazany w art. 110 ust. 13 ustawy o Policji byłby zobowiązany do przyznania nagrody rocznej za okres służby w Policji w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło przeniesienie funkcjonariusza do SOP, należałoby rozważyć dwa stany faktyczne, które statuowałyby dwie kategorie podmiotów. Pierwszą stanowiliby funkcjonariusze pełniący służbę w Policji w roku przeniesienia przez co najmniej sześć miesięcy (przy założeniu, że spełniają pozostałe wymogi do przyznania im nagrody rocznej), drugą natomiast byłiby funkcjonariusze pełniący tę służbę w wymiarze mniejszym niż sześć miesięcy. Tej ostatniej kategorii

podmiotów niewątpliwie nie przysługiwałyby prawo do nagrody rocznej za okres służby w Policji pełnionej w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło przeniesienie do służby w SOP. Nieuprawnione byłoby tworzenie kategorii funkcjonariuszy przeniesionych do SOP, którzy pełnili w roku przeniesienia służbę w Policji w wymiarze krótszym niż sześć miesięcy, którym Komendant SOP doliczałby ten okres do służby pełnionej w SOP w roku kalendarzowym, za który przyznaje tym funkcjonariuszom nagrodę roczną, i osobną kategorię funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę w Policji w roku przeniesienia w wymiarze co najmniej sześciu miesięcy, którym odmawiałby doliczenia okresu służby w Policji do okresu służby pełnionej w SOP w roku kalendarzowym, za który przyznaje tym funkcjonariuszom nagrodę roczną. Odmienna interpretacja także nie prowadzi do satysfakcjonujących wniosków. Jeżeli bowiem założyć, że obowiązek przyznania nagrody rocznej za okres służby w Policji w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło przeniesienie do SOP, nadal w całości ciążyłby wyłącznie na przełożonym określonym w art. 110 ust. 13 ustawy o Policji, to funkcjonariusze pełniący w takim roku kalendarzowym służbę w Policji przez okres krótszy niż sześć miesięcy byłiby tego uprawnienia pozbawieni, ponieważ Komendant SOP określiłby jedynie wymiar nagrody rocznej za okres służby w SOP z wyłączeniem okresu służby w Policji.

Tworzenie dwóch kategorii funkcjonariuszy SOP w zależności od okresu przeniesienia do tej formacji w danym roku kalendarzowym, w którym można by doliczyć okres służby w Policji lub odmówić uwzględnienia tego okresu, przeczyłoby w oczywisty sposób przyjętej zasadzie, która zakłada, że pomimo przeniesienia pomiędzy służbami funkcjonariusz zachowuje ciągłość służby. Ponadto różnicowałoby to sytuację prawną funkcjonariuszy na podstawie kryterium, jakim jest czas, w którym funkcjonariusz został przeniesiony z Policji do SOP. Naruszałoby to tym samym wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP³⁴ zasadę równości wobec prawa.

Nie można zatem przyjąć, że funkcjonariuszowi za okres służby w Policji i w SOP w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło prze-

³⁴ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

niesienie, powinny być przyznane dwie odrębne nagrody roczne. Zdanie pierwsze § 13 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 2018 r. odnosi się bowiem do wszelkich należności pieniężnych o charakterze jednorazowym lub przysługujących za dany okres funkcjonariuszowi przeniesionemu do SOP. Z kolei norma zawarta w zdaniu drugim powołanego przepisu dotyczy wyłącznie uposażenia funkcjonariusza z tytułu służby w SOP oraz nagrody rocznej, a te są należnościami pieniężnymi przysługującymi za dany okres. Nie można jednak z samego faktu nabycia przez funkcjonariusza uposażenia z tytułu służby w Policji w dotychczasowej jednostce organizacyjnej Policji wnioskować *a limine*, że nagroda roczna z tytułu służby w SOP po przeniesieniu do tej formacji podlega odpowiedniemu zmniejszeniu za ten okres. Taka wykładnia treści tego przepisu mogłaby prowadzić do pozbawienia prawa do nagrody rocznej funkcjonariusza SOP za okres służby w Policji w roku kalendarzowym, w którym nastąpiło przeniesienie do służby w SOP. Ponadto statuowałaby odstępstwo od przyjętej reguły równorzędności służby w obu formacjach i przeczyłaby założeniu o zachowaniu ciągłości służby. Odstępstwo od zasady równości wobec prawa, zdaniem TK³⁵, musi natomiast mieć swoje uzasadnienie, a ponadto pozostawać w racjonalnym związku z innymi normami, zasadami i wartościami konstytucyjnymi. Skoro delegacja zawarta w art. 70 ust. 6 ustawy o SOP nie upoważnia do różnicowania praw i obowiązków służby, z której następuje przeniesienie, w stosunku do służby, do której następuje przeniesienie, to wprowadzone regulacje nie mogą naruszać tej podstawowej zasady. Przyjęcie odmiennej wykładni w tym przypadku prowadziłoby do uzyskania efektu niezgodnego z celem i funkcją tej regulacji, bo umożliwiałoby zmniejszenie nagrody rocznej funkcjonariuszowi SOP przeniesionemu do tej służby z Policji wyłącznie po ustaleniu nabycia przez niego prawa do określonych należności, bez konieczności ustalenia, czy w rzeczywistości zostały one zrealizowane. Różnicowałyby to sytuację prawną funkcyjna-

³⁵ Trybunał Konstytucyjny podkreślił jednak, że zasada równości wobec prawa nie ma charakteru absolutnego i ustawodawca może od niej odstąpić. Wskazał również kryteria, według których możliwe jest takie odstępstwo (zob. wyrok TK z dnia 19 października 2004 r., Dz.U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483).

riuszy SOP pełniących przez cały rok służbę w SOP w stosunku do funkcjonariuszy przeniesionych w tym samym roku z innych służb do SOP, w tym z Policji. Nie uwzględniałoby to tym samym dyrektyw stanowiących podwalinę konstrukcji przeniesienia pomiędzy służbami, jakimi są równorzędność obu służb oraz konieczność przyjęcia ciągłości służby. Prawidłowa wykładnia § 13 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 2018 r. wymaga odniesienia go do całej regulacji traktującej o przeniesieniu pomiędzy służbami i uwzględnienia przede wszystkim celu, dla którego nie tylko ten przepis, ale i cała regulacja zostały przyjęte. Przepis ustawy musi być bowiem „zdatnym środkiem” do osiągnięcia celu ustawy³⁶. Cele te z kolei zostały wyżej wymienione i wskazują jednoznacznie na funkcje norm zawartych w obu zdaniach § 13 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 2018 r. Muszą być one zestawiane jako normy funkcjonalnie sprzężone ze sobą. Tym samym zasadne jest stwierdzenie, że uposażenie funkcjonariusza z tytułu służby w SOP oraz nagroda roczna podlegają odpowiedniemu zmniejszeniu, jeżeli za ten sam okres funkcjonariusz nabył prawo do uposażenia z tytułu służby w dotychczasowych jednostkach organizacyjnych, o tyle, o ile zostały one względem niego zrealizowane. Przepis ten zapobiega bowiem możliwości powtórnej (podwójnej) wypłaty wskazanych świadczeń w dwóch formacjach.

Niezależnie od powyższego, warto przytoczyć również fragment uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Warszawie z dnia 10 marca 2011 r., II SA/Wa 1848/10³⁷, zapadłego co prawda wobec funkcjonariuszki pełniącej do dnia 31 grudnia 2009 r. służbę w Straży Granicznej i przeniesionej z dniem 1 stycznia 2010 r. do służby w Policji, ale które jednoznacznie wskazuje na podmiot zobowiązany do rozstrzygnięcia o przyznaniu bądź odmowie przyznania nagrody rocznej w roku kalendarzowym, w który nastąpiło przeniesienie pomiędzy służbami. Sąd orzekł bowiem, że „wypłata nagrody rocznej dla skarżącej nie może być zrealizowana przez Komendanta [...] Oddziału Straży Granicznej, bowiem skarżąca od dnia 1 stycznia 2010 r. nie jest już funkcjonariuszem Straży Granicznej, a funkcjonariuszem Policji. W związku z przeniesieniem

³⁶ J. Nowacki, Z. Tobor, *Wstęp do prawoznawstwa*, Katowice 1997, s. 198.

³⁷ Legalis nr 354905.

skarżąca niewątpliwie zachowała jednak ciągłość służby [...] roszczenie o wypłatę nagrody rocznej stało się wymagalne dopiero w dniu 1 kwietnia następnego roku, za który przysługuje nagroda. Tak więc roszczenie skarżącej nie stało się wymagalne jeszcze w czasie pełnienia przez nią służby w Straży Granicznej, tj. do dnia 31 grudnia 2009 r. Tym samym, z uwagi na wymagalność tego świadczenia, które niewątpliwie przysługuje skarżącej w roku następnym, organem właściwym do wypłaty nagrody rocznej jest właściwy organ Policji”. Należy także zaznaczyć, że ustawa o Policji zawiera rozwiązania prawne w stosunku do funkcjonariusza Straży Granicznej przeniesionego do służby w Policji analogiczne do tych, które są zawarte w ustawie o SOP wobec policjanta przeniesionego do służby w SOP.

Nie można się jedynie zgodzić z zaprezentowaną przez sąd tezę, że „przeniesienie [...] nie jest rozwiązaniem stosunku służbowego. Kończy zaś jedynie, w szczególny sposób, wykonywanie obowiązków funkcjonariusza Straży Granicznej, przerywa więc dotychczasowej podległości służbowej i automatycznie poddaje takiej podległości (już w innej formacji, tj. w tym przypadku w Policji) w ramach jednak kontynuacji stosunku służbowego. Przeniesienie nie różnicuje tych służb, a służbę w Straży Granicznej uznaje za służbę w «innej jednostce»”. Nawet jednak przy takim założeniu, że przeniesienie pomiędzy służbami jest tylko modyfikacją tego samego stosunku prawnego, należałoby przyjąć, iż przeniesienie przerywa więc dotychczasowej podległości służbowej i automatycznie poddaje takiej podległości w innej formacji, tj. w SOP. Prawo do nagrody rocznej materializuje się z upływem roku kalendarzowego, za który ma być przyznana, a zatem w chwili, w której funkcjonariusz nie jest już policjantem. Funkcjonariusz SOP nie posiada już w tym czasie w Policji przełożonego, o którym mowa w art. 110 ust. 13 ustawy o Policji. Tym samym brak podmiotu zobowiązanego do rozstrzygnięcia w tej kwestii na podstawie ustawy o Policji. Należy również dodać, że przepis art. 110 ust. 12 ustawy o Policji także nie będzie mieć zastosowania. Odnosi się on bowiem wyłącznie do różnych jednostek organizacyjnych Policji, w których policjant pełnił służbę w danym roku kalendarzowym, a nie do jednostek organizacyjnych Policji i innych formacji. Wymienione przepisy stosuje się wyłącznie w stosunku do osoby, która w chwili zmaterializowania się wobec

niej prawa do nagrody rocznej, tj. w roku następującym po roku kalendarzowym, za który nagroda ma być przyznana, jest czynnym funkcjonariuszem Policji. Wówczas osobą właściwą do rozstrzygnięcia tej sprawy jest przełożony, o którym mowa w art. 110 ust. 13 ustawy o Policji, tego policjanta, a jeśli pełnił on służbę w danym roku w różnych jednostkach organizacyjnych Policji, ten przełożony, który był nim w dniu 31 grudnia roku kalendarzowego, za który nagroda ma być przyznana.

4. Zakończenie

Konstrukcja prawna przeniesienia pomiędzy służbami to specyficzna instytucja umożliwiająca swobodną migrację czynnych funkcjonariuszy pomiędzy poszczególnymi formacjami mundurowymi. W niektórych jednak przypadkach powstaje wątpliwość, który z podmiotów zobowiązany jest do zrealizowania obowiązku wobec funkcjonariusza, tj. czy podmiot zatrudniający w poprzedniej organizacji, czy też ten, do której funkcjonariusz został przeniesiony. Jednym z takich uprawnień funkcjonariusza jest prawo do nagrody rocznej. Jak wykazano, co do zasady, prawo to materializuje się wobec policjanta z upływem roku, za który przysługuje, a zatem w przypadku przeniesienia w ciągu danego roku do SOP w chwili, w której nie jest on już policjantem. Wobec tego, jeśli jest on w tym czasie funkcjonariuszem SOP, który w wyniku przeniesienia pomiędzy służbami zachowuje ciągłość służby, to jego służba w Policji jest równoważna ze służbą w SOP. Tym samym przysługuje mu prawo do nagrody rocznej za służbę pełnioną w SOP, za cały rok kalendarzowy, w którym to przeniesienie nastąpiło, tj. z uwzględnieniem służby w Policji. Nieuzasadnione byłoby zatem rozgraniczenie dwóch okresów pełnienia służby (w Policji i w SOP) i przyznanie dwóch odrębnych nagród rocznych za rok kalendarzowy, w którym nastąpiło przeniesienie do SOP. Funkcjonariusz, który zostaje przeniesiony do SOP, nie otrzymuje bowiem żadnych świadczeń z formacji, z której jest przenoszony, które przysługiwałyby mu w związku z odejściem ze służby. Ponadto Komendant SOP jest zobowiązany uwzględnić ilość niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego funkcjonariusza

i godzin służby w wymiarze ponadnormatywnym z wcześniejszej formacji. Przeniesienie pomiędzy służbami nie determinuje bowiem przyznania mu ekwiwalentu pieniężnego z tego tytułu, bo w istocie funkcjonariusz traktowany jest w taki sposób jakby nieprzerwanie kontynuował służbę.

Wyłącznie taka wykładnia omówionych regulacji pozwala na stwierdzenie, że nie narusza ona zasady równości wobec prawa podmiotów pozostających w tej samej sytuacji faktycznej, a także dyrektyw stanowiących podstawę konstrukcji prawnej przeniesienia pomiędzy służbami, tj. równorzędności oraz ciągłości służby.

STRESZCZENIE

Przeniesienie policjanta do służby w Służbie Ochrony Państwa a jego prawo do nagrody rocznej za rok kalendarzowy, w którym nastąpiło to przeniesienie

Artykuł został w całości poświęcony problematyce związanej z konstrukcją prawną nagrody rocznej w kontekście przeniesienia funkcjonariusza Policji do służby w Służbie Ochrony Państwa. Skoncentrowano uwagę na kwestii przeniesienia pomiędzy służbami (z Policji do SOP), a także wskazano, w jakich okolicznościach przeniesiony funkcjonariusz nabywa uprawnienia do nagrody rocznej oraz który podmiot zobowiązany jest do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie przyznania, obniżenia albo odmowy przyznania nagrody rocznej.

Słowa kluczowe: Policja; Służba Ochrony Państwa; policjant; funkcjonariusz; stosunek służbowy; przeniesienie pomiędzy służbami; nagroda roczna

SUMMARY

Transfer of a Police officer to service in the State Protection Service and his right to the annual reward for the calendar year in which the transfer took place

The article is entirely devoted to the issues related to the legal structure of the annual reward in the context of the transfer of the Police officer

to the service in the State Protection Service. Attention was focused on the issue related to the aspect of transfer between services (from the Police to the State Protection Service) also there was indicated in which circumstances transferred officer acquires the right to an annual reward and which entity is obliged to issue a decision on granting, reducing or refusing the annual award.

Keywords: Police; State Protection Service; Police officer; functionary; service relationship; transfer between services; annual reward

BIBLIOGRAFIA

- Czebotar Ł., Gądzik Z., Łyżwa A., Michałek A., Świerczewska-Gąsiorowska A., Tokarski M., *Komentarz. Ustawa o Policji*, Warszawa 2015.
- Gacek P., *Przeniesienie funkcjonariuszy innych służb do Służby Ochrony Państwa*, „*Studia Iuridica Toruniensia*” 2019, Vol. 24, t. XXIV.
- Kotowski W., *Ustawa o Policji. Komentarz*, Warszawa 2008.
- Maciejko W., Korcz-Maciejko A., *Postępowanie w sprawach osobowych w Policji*, Wrocław 2010.
- Nowacki J., Tobor Z., *Wstęp do prawoznawstwa*, Katowice 1997.
- Opaliński B., Rogalski M., Szustakiewicz P., *Uwagi do art. 110*, w: *Ustawa o Policji. Komentarz*, Warszawa 2015, Legalis.
- Rogalski M., *Uwagi do art. 2*, w: Rogalski M., Szustakiewicz P., Złamańczuk P., *Ustawa o Służbie Ochrony Państwa. Komentarz*, Warszawa 2019, Legalis.
- Sierocka I., *Nagrody roczne funkcjonariuszy Policji*, „*Monitor Prawa Pracy*” 2012, nr 3.
- Szustakiewicz P., *Stosunki służbowe funkcjonariuszy służb mundurowych i żołnierzy zawodowych jako sprawa administracyjna*, Warszawa 2012.
- Szustakiewicz P., *Uwagi do art. 68*, w: Rogalski M., Szustakiewicz P., Złamańczuk P., *Ustawa o Służbie Ochrony Państwa. Komentarz*, Warszawa 2019, Legalis.
- Szustakiewicz P., *Uwagi do art. 70*, w: Rogalski M., Szustakiewicz P., Złamańczuk P., *Ustawa o Służbie Ochrony Państwa. Komentarz*, Warszawa 2019, Legalis.

